

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 21, 2019

Nummer 21, 2019

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:899](#) 11-06-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:907](#) 11-06-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:908](#) 11-06-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:906](#) 11-06-2019

RECHTSPRAAK

Belediging van een ambtenaar in functie door in diens tegenwoordigheid een jas te dragen met daarop de tekst ‘A.C.A.B.’?

Het middel klaagt over de motivering van de bewezenverklaring, mede in het licht van een door de verdediging gevoerd verweer, inhoudende dat ‘A.C.A.B.’ niet steeds ‘All Cops Are Bastards’ betekent en dat de vermelding ‘A.C.A.B.’ op de jas van de verdachte niet beledigend was.

Het hof is ervan uitgegaan dat de afkorting ‘A.C.A.B.’, overeenkomstig de opvatting van de in de bewezenverklaring genoemde verbalisanten, een afkorting is van ‘All Cops Are Bastards’ en dat de verdachte die betekenis kende. Daartoe heeft het hof onder meer overwogen dat er geen enkele aanwijzing is dat de verdachte die betekenis niet kende, waarbij het hof in aanmerking heeft genomen de weigering van de verdachte iets te verklaren over een mogelijk andere betekenis van deze letters, die op de door de verdachte gedragen jas waren aangebracht. Verder heeft het hof geoordeeld dat de verdachte deze verbalisanten opzettelijk heeft beledigd door zich gekleed in die jas, met daarop de afkorting ‘A.C.A.B.’ voor eenieder goed zichtbaar, te begeven in een situatie waarin hij politieagenten zou tegenkomen, te weten tijdens het kraken van een woning, waarbij het hof in aanmerking heeft genomen dat de verdachte zich aan de ter plaatse gekomen verbalisanten als voorman van de groep krakers heeft opgeworpen door de verbalisanten te benaderen en ongevraagd aan te spreken. Deze oordelen van het hof geven – ook in het licht van hetgeen onder 2.4 is vooropgesteld – niet blijk van een onjuiste rechtsopvatting en zijn niet onbegrijpelijk.

Het middel faalt.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 11-06-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:899

Zaaknummer: 17/03171

Rechters: W.A.M. van Schendel, V. van den Brink en Y. Buruma

Advocaten: W.H. Jebbink

Wetsartikelen: 266 Sr en 267 Sr

RECHTSPRAAK

Vereisten voor bewijs van ‘oogmerk’ bij voorbereiding of bevordering als bedoeld in artikel 96 Sr.

Het middel klaagt dat het oordeel van het hof dat het oogmerk van de verdachte was gericht op de in artikel 289a Sr bedoelde misdrijven, te weten moord en/of doodslag, blijk geeft van een onjuiste rechtsopvatting en/of ontoereikend is gemotiveerd.

Voor een bewezenverklaring van de in artikel 96 lid 2 Sr bedoelde voorbereiding of bevordering van de in artikel 289a Sr omschreven misdrijven, is voldoende dat het oogmerk van de verdachte op het voorbereiden of bevorderen van die misdrijven is gericht, zonder dat een concretisering van het voor te bereiden of te bevorderen misdrijf naar tijdstip, plaats en wijze van uitvoering is vereist. Vereist is daarom slechts dat met voldoende bepaaldheid blijkt op welk in artikel 289a Sr omschreven misdrijf de nader aan artikel 96 lid 2 Sr ontleende voorbereidings- of bevorderingshandelingen waren gericht (vgl. HR 14 maart 2017, ECLI:NL:HR:2017:416).

Het hof heeft onder meer vastgesteld dat de verdachte onderweg was naar zijn broer in Syrië om daar deel te nemen aan de gewapende strijd en dat de WhatsApp-conversatie tussen de verdachte en zijn broer onder meer de volgende zinsneden bevat: ‘je uiteindelijke basis zal in een buitenwijk in alleppo zijn..Miss dat je daarheen moet om te wachten tot de trainingskamp gaat beginnen’, ‘ga jullie alles leren wat ik ken hier’, ‘koop alles wat met legerkleding te maken heeft in turkije’, ‘Als jij zo'n gast in jouw handen hebt..En je mag hem slachten’, ‘Omdat je weet dat die vuile alawieten de moslims hier aandoen’ en ‘Als je bekijkt wat die varkens onze broeders en zusters hebben aangedaan is een onthoofding nog een vorm van barmhartigheid’. Voorts heeft het hof in aanmerking genomen dat moord en doodslag onderdeel uitmaakten van de gewapende strijd in Syrië in de ten laste gelegde periode. Bovendien heeft het hof overwogen dat die vaststellingen, bezien in onderlinge samenhang met de feitelijke gedragingen die het hof in de bewezenverklaring onder 1 en onder 2A heeft vermeld, tot de conclusie leiden dat de verdachte tevens het oogmerk had om moord en/of doodslag met een terroristisch oogmerk voor te bereiden en/of te bevorderen.

Aldus heeft het hof als zijn – niet van een onjuiste rechtsopvatting getuigende en niet

onbegrijpelijke – oordeel tot uitdrukking gebracht dat met voldoende bepaaldheid is gebleken dat de gedragingen van de verdachte waren gericht op de in artikel 289a Sr omschreven misdrijven moord en/of doodslag met een terroristisch oogmerk, en dat bewezen kan worden verklaard dat de verdachte het oogmerk had op het voorbereiden en/of bevorderen daarvan.

Het middel faalt.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 11-06-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:907

Zaaknummer: 17/06114

Rechters: J. de Hullu, E.S.G.N.A.I. van de Griend en A.E.M. Röttgering

Advocaten: I.T.H.L. van den Bergh en S. Weening

Wetsartikelen: 96 Sr

RECHTSPRAAK

Bewijs ‘oogmerk’ bij voorbereiding of bevordering als bedoeld in artikel 96 lid 2 Sr?

Het eerste en het tweede middel komen op tegen het oordeel van het hof dat het onder 1 en 2 bewezen verklaarde oogmerk van de verdachte telkens was gericht op het voorbereiden en/of het bevorderen van de in artikel 157 jo. 176b, 289 en 288a Sr bedoelde misdrijven, te weten brandstichting, moord en/of doodslag, te begaan met een terroristisch oogmerk. De middelen lenen zich voor gezamenlijke bespreking.

Het op deze vaststellingen gebaseerde oordeel van het hof dat kan worden bewezen verklaard dat de verdachte in vereniging met een ander het oogmerk had op het voorbereiden en/of bevorderen van de onder 1 en 2 bewezen verklaarde misdrijven en dat met voldoende bepaaldheid blijkt dat de bewezen verklaarde voorbereidings- en/of bevorderingshandelingen op die misdrijven waren gericht geeft, mede gelet op wat onder 2.5 is vooropgesteld, niet blijkt van een onjuiste rechtsopvatting en is toereikend gemotiveerd. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat het hof tevens heeft geoordeeld dat het door de verdachte met betrekking tot het onder 1 bewezen verklaarde aangedragen alternatieve scenario, dat hij eerst marktonderzoek ter plaatse zou verrichten en vervolgens een transportonderneming zou opzetten, niet aannemelijk is geworden.

Het eerste en het tweede middel falen.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 11-06-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:906

Zaaknummer: 17/04879

Rechters: J. de Hullu, E.S.G.N.A.I. van de Griend en A.E.M. Röttgering

Advocaten: I.T.H.L. van den Berg en S. Weening

Wetsartikelen: 96 Sr

RECHTSPRAAK

Ondervragingsrecht getuige na overlijden.

Het middel klaagt dat het hof in deze zaak de verklaring van de aangeefster [slachtoffer] ten onrechte tot het bewijs heeft gebezigd, aangezien de verdediging [slachtoffer] ten gevolge van haar overlijden niet als getuige heeft kunnen horen en haar verklaring cruciaal is voor de bewijsvoering.

Het hof heeft in de onder 2.2.2 weergegeven overwegingen als zijn oordeel tot uitdrukking gebracht dat de verklaring van [slachtoffer] bruikbaar is voor het bewijs, nu de betrokkenheid van de verdachte niet in beslissende mate op die verklaring is gebaseerd maar in voldoende mate steun vindt in andere bewijsmiddelen en dit steunbewijs betrekking heeft op die onderdelen van de verklaring van [slachtoffer] die door de verdachte zijn betwist. Gelet op hetgeen hiervoor is vooropgesteld en in het licht waarvan de inhoud van de door het hof gebezigde bewijsmiddelen, die door het hof in zijn onder 2.2.2 weergegeven overwegingen zakelijk is weergegeven – in het bijzonder de medische informatie met betrekking tot [slachtoffer] van de huisarts [betrokkene] (bewijsmiddel 2), het relaas van de verbalisanten [verbalisant 1] en [verbalisant 2] (bewijsmiddel 3) en de verklaringen van de getuige [getuige 1] (bewijsmiddel 4) en de verdachte (bewijsmiddel 5) – geeft dat oordeel niet blijk van een onjuiste rechtsopvatting en is het niet onbegrijpelijk.

Het middel faalt.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 11-06-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:908

Zaaknummer: 17/04657

Rechters: J. de Hullu, E.S.G.N.A.I. van de Griend en J.C.A.M. Claassens

Advocaten: M.J.M. Houben

Wetsartikelen: 6 EVRM